

глашението, по инициативата на покойния Цоковъ, да закупи храни въ България, е предприета изключително съ намѣрение за подкупничество и, следователно, да приемемъ, че присъждата на Софийския военно-полеви съдъ въ това отношение установява самата истина. Фактъ е, че храни сж купувани. Фактъ е, че въ тази организация има хора търговци, фактъ е, че въ тази организация, да не поменавамъ други имена, фигурира Аронъ Марковъ, когото сигурно не можемъ да подозремъ, че ще може политически да повлияе на България тогава. Може-би държавитѣ Англия и Франция да сж имали въ действителность нужда отъ храни. Следователно, фактъ е, че се купуватъ храни. За отбелязване е, че отъ търговцитѣ, които участвуватъ въ тази организация, купуватъ храни и се отчитатъ редовно. Това, което поразява въ случая, то е, че случайнитѣ търговци, които изхождатъ отъ тогавашния български Парламентъ, или които се навъртатъ около тѣхъ, почватъ да реализиратъ тази търговия по единъ особенъ начинъ. Г. Мушановъ искаше да установи, че ако политиката, която била поддържана отъ тия народни представители, които сж били агенти на Деклозиеръ, би възтържествувала, то ние днесъ бихме поздравили г. Юртовъ съ успѣхъ. Азъ ще кажа, че г. Мушановъ не е дотамъ правъ, защото подкуптъ си е подкупъ. Азъ не говоря тукъ лично за едного или за другиго; не говоря специално за г. Юртовъ, който може-би да е далъ и свои пари, защото има агенти, които честно и почтено сж си изпълнили своитѣ задължения. На всѣки случай, когато въ основата на едно дѣло има корупция, можете да бждете увѣрени, че при благополученъ изходъ на предприетото дѣло подобни хора, които сж били подкупени, не биха могли да въздействуватъ въ полза на България предъ когото и да било. (Ржкоплѣскания отъ сговориститѣ)

Печално време, скръбно време, тѣга въ душитѣ на всички. Г. Кожухаровъ правилно изтъкна това настроение. Дано ние занаяпредъ се отърсимъ отъ това подкупничество. Ние сме една чиста демокрация, бедна демокрация, управляюща класа нѣмаме, управляющитѣ елементи сж много малко, характери липсватъ и затова дохождатъ подобни сдѣлки. Дано въ бждеше тѣ не се повторятъ. Има, обаче, още на българския хоризонтъ такива сѣнки, има може-би още българии — не имъ знамъ имената — които отъ едно или друго мѣсто сполучватъ да теглятъ чужди пари. Ние четемъ само за сумитѣ на III интернационалъ, които се разпредѣлятъ за така наречената пропаганда, които отиватъ въ джобоветѣ на известни лица, които извършватъ тая пропаганда и осѣществяватъ известни заповѣди на чужда организация. Ние имаме друго едно международно представителство, отъ което всички се отърсватъ отъ тая страна